

Fra Norges skibsførere 1935-53:

Syvert Birkenes, Oddernes, Kristiansand, f. 19. mai 1883 i Lillesand. Til sjøs 1899 med b.s. «Helene» (700 br.) av Kristiansand, tilh. Sven O. Stray. Eks. ved Sjøkrigsskolen i Horten 1905 og høyere skipsf. eks. 1915 i Oslo. Styr. med d.s. «Navarra», d.s. «Aker», d.s. «Nervion» og d.s. «Bogstad». Ble i 1912 fører av d.s. «Tolosa» (1700) av Oslo, tilh. Fearnley & Eger. Har senere ført Oslo-båtene d.s. «Papelera» (2800), d.s. «Frogner» (2350), d.s. «Oria» (3300), d.s. «Galicia» (1950), d.s. «Biscaya» (2350), d.s. «Nordfjeld» (6000), d.s. «Nordkyn» (8000), d.s. «Esther-Elina» (4600), d.s. «Eda» (3050), d.s. «Navarra» (3500), d.s. «Graziella» (3500), m.s. «Glittre» (9500), m.t. «Garonne» (11000), d.s. «Aragon» (2500) og m.t. «Ferencourt» (14800), tilh. Fearnley & Eger, Oslo. Sluttet sjøen 1945.

Pensj. — Gift. 6 barn. Krigsmedaljen, St. Olavs medaljen med ekegren, engelsk «citation» for «brave conduct»: «By the King's Order the name of Syvert Birkenes Master of the «Ferencourt» was placed on record on 29. August 1941 as commended for brave conduct in the Merchant Navy. I am charged to express His Majesty's high appreciation of the service rendered.

Winston S. Churchill,

Prime Minister and First Lord of the Treasury.»

Fra begynnelsen av mai 1938, da jeg overtok tilsynet med m.t. «Ferencourt», som avgikk fra verkstedet 31. aug. s. å. og til hjemkomsten i okt. 1945, hadde jeg ikke en fridag. Vi seilte i denne tiden mellom U.S.A.s østkysthavner, Aruba, Curacao, venezuelandske oljehavner og Scapa Flow, vestkysten av Skotland og England samt enkelte ganger London. En hard fart. Ble i juni 1941 truffet av 4 bomber på b.b. side som rev opp en stor del av dekket og en lufttorpedo på samme side et stykke under vannlinjen. Vi greidde å bringe skipet tillands (Milford Haven), hvor dykkerundersøkelse viste en sprengåpning etter lufttorpedoen så stor at 2 middelsstore busser kunne

kjøre inn ved siden av hverandre. De britiske og norske autoriteter ble så fornøyd over at skipet var reddet og kunne repareres at det frivillige mannskap, 13 mann og jeg, ble «tilstått» et gratiale. Under bombingene ble to mann drept og en såret. Skipet ble slept til Swansea for rep. da man ikke turde bruke maskinen for skipet praktisk talt «hang i en tråd», som ekspertene sa. Skipet var under rep. i 10 mndr., hvoretter vi fortsatte i samme traden uten nevneverdige uhell. Det bemerkes at hele mannskapet (44 mann) med unntagelse av 2. styrmann, en matros og jeg som ble ombord, kom seg i båtene og ble opptatt av et eskortefartøy, hvorfra så de 11 frivillige kom tilbake til oss ombord.